

යස્યාර්ථාස්තස්‍ය මිත්‍රාණි යස્યාර්ථාස්තස්‍ය බාන්ධවා: ।
 යස્યාර්ථා: ස පුමාංලොකේ යස્યාර්ථා: ස ජ පණ්ඩත: ॥ ෧ ॥
 ඤ්‍හ ලොකේ හි ධනිනාං පරොඤ්ඤා පි ස්වජනායතේ ।
 ස්වජනොඤ්ඤා පි දරිද්‍රාණාං සර්වදා දුර්ජනායතේ ॥ ෨ ॥
 පූජ්‍යතේ යද්‍යූජ්‍යොඤ්ඤා පි යද්‍යූජ්‍යොඤ්ඤා පි ගම්‍යතේ ।
 වන්ද්‍යතේ යද්‍යූජ්‍යොඤ්ඤා පි ස ප්‍රභාවෝ ධනස්‍ය ජ ॥ ෩ ॥
 න ස්වල්පස්‍ය කූටේ භූරි නාශ්‍යේන්මතිමාත්‍රණ: ।
 ආදේවාත්‍ර පාණ්ඩිත්‍යං යත්ස්වල්පාද් භූරිරක්‍ෂණම් ॥ ෪ ॥
 සරූපි නූපේ ස්තුතිවචනං තද්‍රිමිතේ ප්‍රේම තද්‍රිපි ද්වේෂ: ।
 තද්‍රිතස්‍ය ජ ශංසා අමනුත්තං වශීකරණම් ॥ ෫ ॥

(පඤ්ඤාත්‍රකේ මිත්‍රභේදේ ෩, ෫, ෭, ෧෧, ෧෨)

අර්ථ පරිවර්තන

෦෧. යස්‍ය අර්ථා: - යමෙකුට ධනය වේ ද තස්‍ය මිත්‍රාණි । ඔහුට මිත්‍රයෝ වෙති.
 යස්‍ය අර්ථා: - යමෙකුට ධනය වේ ද තස්‍ය බාන්ධවා: । ඔහුට නැගියෝ ද වෙති.
 යස්‍ය අර්ථා: - යමෙකුට ධනය වේ ද ස: ලොකේ පුමාන් । ඔහු ලෝකයේ [උතුම්] පුරුෂයා යි.
 යස්‍ය අර්ථා: යමෙකුට ධනය වේ ද ස: පණ්ඩත: ජ । ඔහු පණ්ඩිතයා යි.
෦෨. ඤ්‍හ ලොකේ හි - මේ ලෝකයේ වනාහි ධනිනාං - ධනවතුන්ට පර: අපි ස්වජනායතේ - පිටස්තරයාන් තමාගේ යැයි සලකනු ලැබේ.
 දරිද්‍රාණාං - දුප්පතුන්ට සර්වදා - සැම කල්හි ස්වජන: අපි - ඥාති ජනයා ද දුර්ජනායතේ - පිටස්තරයකුට මෙන් සලකයි.

- °³. **යත් යම් හෙයකින් අපූජ්‍ය: අපි පූජ්‍යතෙ** - නොපිඳිය යුක්තා ද පුදනු ලැබේ. **යත් - යම්හෙයකින් අග්‍රා: අපි ග්‍රාම්‍යතෙ** - නො යා යුතු පුද්ගලයා වෙත ද යනු ලැබේ. **යත් - යම්හෙයකින් අවන්‍ය: අපි වන්‍යතෙ** - නොවැදිය යුක්තාට ද වදිනු ලැබේ. **ස: ජ ධනස්‍ය ප්‍රභාව:** - එය ද ධනයේ මහිමය යි.
- °⁴. **මතිමාත් නර:** - ඥානවන්තයා **ස්වල්පස්‍ය කූතෙ** - ස්වල්ප දෙයක් උදෙසා **භූරි** - මහත් දෙයක් **න නාශ්‍යෙත්** - විනාශ නොකරන්නේ ය. **අත්‍ර** - මෙලොව **ස්වල්පාත්** - සුළු දෙයක් වෙනුවෙන් **භූරිරක්‍ෂණම්** **යත්** - මහත් දෙය රැකීම යන යමක් වේ ද **එතත් ඒව පාඣ්‍ද්‍රිත්‍යම්** - එය ම පණ්ඩිතකමයි.
- °⁵. **නූපෙ සරූපි** - රජු කෝප වූ කල්හි **ස්තූතිවචනං ජ** - ගුණ වණිනා කිරීම ද, **තත් අභිමතෙ** - ඔහුට ප්‍රිය වූවන් කෙරෙහි **ප්‍රේම: ජ** - සෙනෙහස දැක්වීම ද, **තත් ද්විපි** - (ඔහුගේ) සතුරා කෙරෙහි **ද්වේෂ: ජ** - තරහව පෙන්වීම ද, **තත් දානස්‍ය** - ඔහුගේ පරිත්‍යාගයට **ශංසා ජ** - පැසසීම ද, **අමත්‍රතත්‍රං** - මන්ත්‍ර හා ගුප්ත විද්‍යා නැති **වෘතීකරණම්** - වහිකරණයකි.

පද විශ්ලේෂණ

යස්‍ය+අර්ථා: +තස්‍ය මතිරාණි, යස්‍ය+අර්ථා: +තස්‍ය බාන්ධවා: | යස්‍ය+අර්ථා: ස: + පුමාන්+ලොකේ, යස්‍ය+අර්ථා: ස: + ජ පඤ්ඤාති: || 1 ||

ඤ්ඤා ලොකේ හි ධනනිමා+ පර: +අපිස්‍වජනායතෙ | ස්වජන: +අපිඳිරිඳිරාණාම+ සර්වදා දුර්ජනායතෙ || 5 ||

පූජ්‍යතෙ යත්+අපූජ්‍ය: +අපි යත්+අග්‍රා: +අපි ග්‍රාම්‍යතෙ | වන්‍යතෙ යත්+අවන්‍ය: +අපි සි: + ප්‍රභාව: + ධනස්‍ය ජ || 7 ||

න ස්වල්පස්‍ය කූතෙ භූරි නාශ්‍යෙත්+මතිමාත්+නර: | එතත්+ඒව+අත්‍ර පාඣ්‍ද්‍රිත්‍යම්+ යත්+ස්වල්පාත් භූරිරික්‍ෂණම් || 19 ||

සරූපි නූපෙ ස්තූතිවචනම්+ තත්+අභිමතෙ ප්‍රේම තත්+ද්විපි ද්වේෂ: | තත්+දානස්‍ය ජ ශංසා අමත්‍රතත්‍රං+ වෘතීකරණම් || 76 ||

දුරවබෝධ පද, පයභීය පද හා ශබ්ද නිර්වචන

- අර්ථා: - ධනය, වස්තුව
(ද්‍රව්‍ය/ ව්‍යුත් / ස්වාප්තෙය/ රික්ත/ ධන/ වසු/ හිරණ්‍ය/ ද්‍රවිණ/ විභව)
- පුමාංලොකේ - ඔහු ම සැබෑ පුරුෂයෙක් ය ඇත්තා යි. (පුමාන් +ලොකේ -කාරිණීය)
- අවන්ධ්‍ය: - නොවැදිය යුත්තා (නක්ඛ්‍ය සමාසය, √වන්ද්)
- ප්‍රභාව: - මහිමය, ශක්තිය, ආලෝකය
- මතිමාන් - ඥානවන්තයා (මතිම් අස්‍ය අස්‍තීති -මතිමාන්. අස්‍තීතීර්ථ තද්ධිත.)
- භූරි - බොහෝ/ මහත්/ බහුල
(ප්‍රභූත්/ ප්‍රභූර්/ ප්‍රාජ්‍ය/ අද්‍රභ්/ බහුල/ බහු/ භූමිෂ්/ පුරු)
- නූපේ සරූපි - රජු කෝප වූ කල්හි (භාව සජ්ඣාමි)
- ස්තූතිවචන - ප්‍රශංසා පූජිත වචන
(ස්තූති/ ස්තව/ ස්තෝත්‍ර/ නූති/ ස්තෝම)
- ද්විෂි - සතුරා කෙරෙහි (භාව සජ්ඣාමි) ද්විෂ්/ ද්විෂ්ට් - සතුරා
(රිපු/ වෛරිණ්/ සපත්න/ අරි/ ද්විෂ්ට්/ දුර්හ්ද්/ විපක්ෂ/ අහිත/ අමිත්‍ර/ ශත්‍රු)
- ශංසා - ප්‍රශංසා ව
- අමත්‍රතත්‍රං - මන්ත්‍ර හා බෙහෙත් නැති (මත්‍ර:- මත්‍රයතෙ ගුප්තං පරිභාෂතෙ චිති මත්‍ර: |)

වශීකරණම් - වසන්ත කිරීම (මාණිමන්වෘෂභයායතීකරණම් । ශබ්දකල්පද්‍රුමේ)
පඤ්ඤිතේ ජ ගුණා: සර්වේ මූර්ථේ දෝෂා හි කේවලම් ।

තස්මාත් මූර්ථසහස්‍රෙෂු ප්‍රාජ්ඣා ආකෝ විශිෂ්‍යතේ ॥ ෧ ॥

රූපයෞවනසම්පන්නා විශාලකුලසම්බවා ।

විද්‍යාහීනා න ශොභන්තේ නිර්ගන්ධා ඈව කිංශුකා: ॥ ෨ ॥

ලාලයේත් පඤ්චවර්ෂාණි දශවර්ෂාණි තාඨයේත් ।

ප්‍රමේ තු ආඨශේ වර්ෂේ පුත්‍රං මිත්‍රවදාචරේත් ॥ ෩ ॥ (මිත්‍රවත් + ආචරේත්)

ලාලනෙ බහවෝ දෝෂාස්තාඨනෙ බහවෝ ගුණා: । (දෝෂා: + තාඨනෙ)

තස්මාත් පුත්‍රඤ්ච ශිෂ්‍යං ජ තාඨයේත් ලාලයේත් ॥ ෪ ॥

ආකේනාපි සුවර්ෂ්‍යේන පුෂ්පිතේන සුගන්ධිනා । (ආකේන + අපි)

වාසිතං තද්වනං සර්වං සුපුත්‍රේන කුලං යතා ॥ ෫ ॥

(චාණක්‍යශතකේ ෪ ෧ ෧෧ ෧෨ ෧෩)

අර්ථ පරිවර්තනය

෦෧. සර්වේ ගුණා: - සියලු ගුණයෝ පඤ්ඤිතේ ජ - පණ්ඩිතයා තුළ ම ය. කේවලම් -
හුදෙක් මූර්ථේ - මෝඩයා කෙරෙහි [අත්තේ] දෝෂා: හි - දෝෂයෝ ම ය.
තස්මාත් - එහෙයින් මූර්ථසහස්‍රෙෂු - මෝඩයන් දහසක් අතරෙහි ආක: ප්‍රාජ්ඣා:
විශිෂ්‍යතේ - එක ම පණ්ඩිතයා අතරේ ය.

෦෨. රූපයෞවනසම්පන්නා - රූපයෙන් හා යොවුන් බවින් යුක්ත [වූ] විශාලකුලසම්බවා:
- මහා කුලයක උපන් විද්‍යාහීනා: - දැනුමෙන් හීන වූවෝ නිර්ගන්ධා කිංශුකා:
ඈව - සුවඳ නැති කැල මල් මෙන් න ශොභන්තේ - ශෝභමාන නොවෙත්.

෦෩. පුත්‍රං - දරුවා පඤ්චවර්ෂාණි ලාලයේත් - අවුරුදු පහක් [වන තෙක්] තැළවිය
යුතු ය. දශවර්ෂාණි තාඨයේත් - අවුරුදු දහයක් තැළිය යුතු ය. ආඨශේ වර්ෂේ ප්‍රමේ
තු - සොළොස්වියට පත් වූ කල්හි මිත්‍රවත් ආචරේත් - [ඔහු] මිත්‍රයකු මෙන්
ආචාර කළ යුතු ය.

෧෪. ලාලනෙ බහව: දෝෂා: - නැළවීමේ දෝස් බොහෝ ය. තාඤ්ඤෙ බහව: ගුණා: - නැළීමේ ගුණ [ද] බොහෝ ය. තස්මාත් - එබැවින් පුත්‍රං ච ශිෂ්‍යං ච - පුත්‍රයා ද ශිෂ්‍යයා ද තාඤ්ඤෙත් - නැළිය යුත්තේ ය. න තු ලාලයෙත් - නො නැළවිය යුත්තේ ය.

෧෫. පුෂ්පිතෙන සුගන්ධිනා - මල් පිපීමෙන් සුවඳවත් වූ ඈතෙ අපි සුවෘක්ෂෙණ - එක ම යහපත් ගසෙන් තත් සර්ව වනං - ඒ සියලු වනය ම වාසිතං - සුවඳ කැවේ. සුපුත්‍රෙණ කුලං යතා - යහපත් පුත්‍රයකු කරණකොටගෙන කුලය සුවඳවත් වන්නේ යම්සේ ද [එසේ ම ය.]

දුරවබෝධ පද, පයභාස පද හා ශබ්ද නිර්වචන

කේවලම් (නිපාත)	- හුදෙක්
තස්මාත් (නිපාත)	- එබැවින්
ප්‍රාඤ:	- නැණවතා
විශිෂ්‍යතෙ	- වෙසෙසින් පුදනු ලැබේ.
ආචරෙත්	- හැසිරිය යුතු ය.

कस्मिंश्चिन्नगराभ्याशे केनापि वणिक्पुत्रेण तरुषण्डमध्ये देवतायतनं कर्तुमारब्धम् । तत्र च ये कर्मकराः स्थापत्यादयास्ते मध्याह्नवेलायामाहारार्थं नगरमध्ये गच्छन्ति । अथ कदाचित्तत्रानुषङ्गिकं वानरयूथमितश्चेतश्च परिभ्रमदागतम् । तत्रैकस्य कस्यचिच्छिल्पिनोऽर्धस्फाटितोऽशनवृक्षदारुमयः स्तम्भः खदिरकीलकेन मध्यनिहितेन तिष्ठति । एतस्मिन्नन्तरे ते वानरास्तरुशिखरप्रासादशृङ्गदारुपर्यन्तेषु यथेच्छया क्रीडितुमारब्धाः । एकश्च तेषां प्रत्यासन्नमृत्युश्चापल्यात्तस्मिन्नर्धस्फाटितस्तम्भे, उपविश्य पाणिभ्यां कीलकं संगृह्य यावदुत्पाटयितुमारेभे तावत्तस्य स्तम्भमध्यगतवृषणस्य स्वस्थानाच्चलितकीलकेन यद्वृत्तं तत्प्रागेव निवेदितम् ।

(पञ्चतन्त्रके मित्रभेदे कथा ०१)

කස්මිංශ්විත් නගරාභ්‍යාශො - කිසියම් නුවරක් සමීපයෙහි කෙනෙ අපි වාණිකපුත්‍රෙණ - කිසියම් [එක්තරා] වෙළඳ පුත්‍රයකු විසින් තරුභ්‍රමයෙහි - රැක් ගොමුවක් මැද දේවතායතනං කර්තුම් - දේවලයක් කරන්නට [සාදන්නට] ආරභ්‍යම් - අරභන ලදී. තත්‍ර ඡ - එහි ද ස්ථාපත්‍යාදයා: යෙ කර්මකරා: - වඩුවන් ආදී වූ යම් කම්කරු පිරිසක් [වෙත් ද], තෙ - ඔවුහු මධ්‍යාහ්නවේලායාම - දහවල් කාලයෙහි ආහාරාර්ථ - ආහාර පිණිස නගරයෙහි ගමන් කරති. අත කදාචිත් - ඉක්බිති කිසියම් දවසක ආනුෂංගික වානරයුග්‍රාම - ස්වාභාවික පරිදි හැසිරෙන්නා වූ වඳුරු සමූහයක් ඉත: ඡ ඉත: ඡ පරිභ්‍රමන් - ඔබ්බෙන් ඇවිදීමින් තත්‍ර ආගතම් - එහි ආවේ ය. තත්‍ර - එහි කස්‍යචිත් ආකස්‍ය ශිල්පන: - කිසියම් එක් වඩුවෙකුගේ අර්භ්‍යාචිත - අඩක් පලන ලද අනන්‍යවෘත්තදාරයා: ස්‍රම: - අඳුන් ගස් දැව ම ය වූ ටැඹක් මධ්‍යනිහිතෙන් නිරතවී සිටින - මැද පිහිටුවන ලද කිහිටි උළකින් තිස්‍රති - පවතී. ආත්මිනි අන්තරෙ - මේ අතරෙහි තෙ වානරා: - ඒ වඳුරෝ තරුභ්‍රමප්‍රාසාදශ්‍රද්ධදාරපර්‍යන්තෙූ - ගස් මුදුන්, ප්‍රාසාද කෙළවර, දැව කෙළවර බඳු ස්ථානයන්හි යතා ඉඡ්ඡා - සිත් සේ ක්‍රීඩිතම් ආරභ්‍යා: - ක්‍රීඩාකිරීමට පටන් ගත්හ. තෙෂාං ආක: ඡ - ඔවුනතුරෙන් එකෙක් ද ප්‍රත්‍යාසන්නමුත්‍යු: - ආසන්න වූ මරණය ඇත්තේ ඡාපත්‍යාත් - වපල බවින් තස්මිනි - එහි අර්භ්‍යාචිත ස්‍රම: - අඩක් පැළෑ ටැඹෙහි උපවිශ්‍ය - හිඳ පාණිභ්‍යාං කීලකං සංග්‍රහ - දැතින් උළ මනාව අල්වා ගෙන යාත්‍ර උත්පාද්‍යිතම් ආරභෙ, තාත් - යම්කාක් උදුරන්නට පටන්ගත්තෙහි ද, ඒකාක් ස්‍රමමධ්‍යගත-වෘත්තස්‍ය තස්‍ය - ටැඹ මැදට ගිය වාෂණ කෝෂය ඇති ඔහුට ස්වස්ථානාත් ඡලිත - සිය ස්ථානයෙන් සෙලවුණු [ඉවතට ගිය] කීලකෙන් - උළ හේතුවෙන් යත් වූත් තත් - යමක් වී ද, එය ප්‍රාක් ආව නිවේදිතම් - මුලින් ම දක්වන ලදී.

පද විශ්ලේෂණ

කස්මිංශ්විත්+නගරාභ්‍යාශො කෙනෙ+අපි වාණික+පුත්‍රෙණ තරුභ්‍රමයෙහි දේවතායතනං+ කර්තුම්+ආරභ්‍යම් । තත්‍ර ඡ යෙ කර්මකරා: ස්ථාපත්‍යාදයා:+තෙ මධ්‍යාහ්නවේලායාම+ආහාරාර්ථ+ නගරයෙහි ගමන් කරති. අත කදාචිත්+ආනුෂංගිකම්+ වානරයුග්‍රාම+ඉත: +ඡ+ඉත: +ඡ පරිභ්‍රමන්+ආගතම් । තත්‍ර+ආකස්‍ය කස්‍යචිත්+ශිල්පිනි

પનિઃ+અર્ધસ્ફાટતિઃ+અશનવૃક્ષદારુમયઃ સ્તમ્ભઃ ખદરિકીલકેન મધ્યનહિતિન તષ્ઠતી । એતસ્મન્+અનૃત્રે
તે વાનરાઃ+તરુશ્ચિરપ્રાસાદશૃંગદારુપર્યન્તેષુ યથેચ્છયા ક્રીડતિમ્+આરબ્ધાઃ । એકઃ+ચ તેષામ્+ પ્ર
ત્યાસનનમૃત્યુઃ+ચાપલ્યાત્+તસ્મન્+અર્ધસ્ફાટતિસ્તમ્ભે ઉપવશિય પાણભિયામ્+ કીલકમ્+ સંગૃહ્ય
યાવત્+ઉત્પાટયતિમ્+આરેભે, તાવત્+તસ્ય સ્તમ્ભમધ્યગતવૃષણસ્ય સ્વસ્થાનાત્+ચલતિકીલકેન યત્+વૃત્તમ્+
તત્+પ્રાક્+એવ નવિદતિમ્ ।

દુરવભૌંદ બદ, બડ઼ી઼ડ બદ જા ડલિદ કીરવવ઼

નગરાભ્યાશે (નગરસન્નિધૌ)

- જાગરડ સ઼ીડડેકી

અભ્યાશ (નગરસન્નિધૌ)

- ઢસલ/સ઼ીડડેકી
(સમીપ / નિકટ / આસન્ન / સન્નિકૃષ્ટ
/ ઉપકળઠ / અન્તિક / અભ્યગ્ર /
આરાત્)

નિધનં

- ડરજડ
(પચ્ચતા / કાલધર્મ / દિશ્ઞન્ત / પ્રલય /
અન્ત / નાશ / મૃત્યુ / મરણ)

તરુષણ્ડમધ્યે (તરૂણાં ષણ્ડઃ - તરુષણ્ડઃ)

- ડસ ડગાત્રીવક્ ડૃદ

સ્થપતિઃ

- ડિલ્ડિડા/વદ્ધીવા

મધ્યાહ્ને (અહ્નેઃ મધ્યઃ - મધ્યાહ્નઃ)

- દવડે ડૃદ, દ઼વલ્ કાલડે

આનુષઙ્ગિકં

- સ઼ીડ઼ંડ/ ડૃદજ

ખદિરકીલ

- કીકીર ડલ

યથેચ્છયા (યથા+ઇચ્છયા)

- કાઢી ડરિદ/ સિન્ સે

સ્થાનેષ્વેવ નિયોક્ત્વ્યા ભૃત્યાશ્ચાભરણાનિ ચ ।

ਨ ਹਿ ਚੂਡਾਮਣਿ: ਪਾਦੇ ਪ੍ਰਭਵਾਮਿਤਿ ਬਧ੍ਯਤੇ ॥੧॥
 ਅਮ੍ਭਸਾ ਮਿਧਤੇ ਸੇਤੁਸ੍ਤਥਾ ਮਨ੍ਤ੍ਰੋऽਪ੍ਧ੍ਰਕ੍ਸ਼ਿਤ: ।
 ਪੈਸ਼ੁਨ੍ਯਾਦ੍ਰਿਧਤੇ ਸ਼੍ਰੇਹੋ ਮਿਧਤੇ ਵਾਗ੍ਮਿਰਾਤੁਰ: ॥੨॥
 ਯਸ੍ਯ ਨ ਵਿਪਦਿ ਵਿ਷ਾਦ: ਸੰਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਹ੍ਰਸੇ ਰਣੇ ਨ ਭੀਰੁਤ੍ਵਮ੍ ।
 ਤੰ ਭੁਵਨਤ੍ਰਯਤਿਲਕੰ ਜਨਯਤਿ ਜਨਨੀ ਸੁਤੰ ਵਿਰਲਮ੍ ॥੩॥
 ਭਯੇ ਵਾ ਯਦਿ ਵਾ ਹ੍ਰਸੇ ਸੰਪ੍ਰਾਪ੍ਤੇ ਯੋ ਵਿਮਸ਼ਯੇਤ੍ ।
 ਕ੍ਰਤ੍ਯੰ ਨ ਕੁਰੁਤੇ ਵੇਗਾਨ੍ਨ ਸ ਸੰਨ੍ਰਾਪਮਾਪ੍ਨੁਯਾਤ੍ ॥੪॥
 ਅਪਿ ਸ੍ਵਲ੍ਪਮਸ੍ਤ੍ਯੰ ਯ: ਪੁਰੋ ਵਦਤਿ ਭੂਭੁਜਾਮ੍ ।
 ਦੇਵਾਨਾਸ਼੍ਚ ਵਿਨਸ਼ੇਤ੍ ਸ ਦ੍ਰੁਤੰ ਸੁਮਹਾਨਪਿ ॥੫॥

(ਪਞਚਤ੍ਰਿੰਸ਼ੇ ਮਿਤ੍ਰਭੇਦੇ ੭੮, ੧੧੧, ੧੧੪, ੧੧੮, ੧੩੦)

ਸਥਾਨੇਸ਼ੁ+ਏਵ ਨਯੋਕ੍ਤਵ੍ਯਾ ਭ੍ਰੁਤ੍ਯਾ: +ਚ+ਆਭਰਾਣਾਨਚਿ । ਨ ਹਿ ਚੂਡਾਮਣਿ: ਪਾਦੇ ਪ੍ਰਭਵਾਮ੍ +ਭਿਤ੍ਰਿਬਧ੍ਯਤੇ ॥ 78 ॥
 ਅਮ੍ਭਸਾ ਭਿਧ੍ਯਤੇ ਸੇਤੁ: +ਤਥਾ ਮਨ੍ਤ੍ਰ: +ਅਪਿ+ਅਰਕ੍ਸ਼ਿਤਿ: । ਪੈਸ਼ੁਨ੍ਯਾਤ੍+ਭਿਧ੍ਯਤੇ ਸ਼੍ਰੇਹ: + ਭਿਧ੍ਯਤੇ ਵਾਗ੍ਮਿ: +ਆਤੁਰ: ॥ 111 ॥
 ਯਸ੍ਯ ਨ ਵਿਪਦਿ ਵਿ਷ਾਦ: ਸੰਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਹ੍ਰਸੇ ਰਣੇ ਨ ਭੀਰੁਤ੍ਵਮ੍ । ਤਮ੍+ ਭੁਵਨਤ੍ਰਯਤਿਲਕਮ੍+ ਜਨਯਤਿ ਜਨਨੀ ਸੁਤਮ੍+ ਵਿਰਲਮ੍ ॥ 114 ॥
 ਭਯੇ ਵਾ ਯਦਿ ਵਾ ਹ੍ਰਸੇ ਸੰਪ੍ਰਾਪ੍ਤੇ ਯ: + ਵਿਮਸ਼ਯੇਤ੍ । ਕ੍ਰਤ੍ਯਮ੍+ ਨ ਕੁਰੁਤੇ ਵੇਗਾਤ੍+ਨ ਸ: + ਸੰਨ੍ਰਾਪਮ੍+ਆਪ੍ਨੁਯਾਤ੍ ॥ 118 ॥
 ਅਪਿ ਸ੍ਵਲ੍ਪਮ੍+ਅਸ੍ਤ੍ਯਮ੍+ ਯ: ਪੁਰ: + ਵਦਤਿ ਭੂਭੁਜਾਮ੍ । ਦੇਵਾਨਾਮ੍+ਚ ਵਿਨਸ਼ੇਤ੍ ਸ: + ਦ੍ਰੁਤਮ੍+ ਸੁਮਹਾਨ੍+ਅਪਿ ॥ 130 ॥

੦੧. ਭ੍ਰੁਤ੍ਯਾ: ਚ ਆਭਰਾਣਾਨਿ ਚ - ਚੋਲਕਯੋ ੬, ਆਭਰਾਣਕਯੋ ੬ ਸਥਾਨੇਸ਼ੁ ਏਵ -
 [੯੯ ੯੯੦] ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦ ਨਿਯੋਕ੍ਤਵ੍ਯਾ: - ਯੋਧਿਯ ਯੁਧਿਯਾਭ. ਪ੍ਰਭਾਵਾਮ੍
 ਭਿਤ੍ਰਿ - [੯੯੦] ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦ ਚੂਡਾਮਣਿ: - ਚੋਲਕਯੋ ਪਾਦੇ ਨ ਹਿ ਬਧ੍ਯਤੇ -
 ਚੋਲਕਯੋ ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦.

੦੨. ਸੇਤੁ: ਅਮ੍ਭਸਾ ਮਿਧਤੇ - ਚੋਲਕਯੋ ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦. ਤਥਾ - ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦ ਅਰਕ੍ਸ਼ਿ
 ਤ: ਮਨ੍ਤ੍ਰ: ਅਪਿ - ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦ ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦ ਤਥਾ ਮਿਧਤੇ - ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦.
 ਸ਼੍ਰੇਹ: - ਚੋਲਕਯੋ ਪੈਸ਼ੁਨ੍ਯਾਤ੍ ਮਿਧਤੇ - ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦. ਆਤੁਰ: ਵਾਗ੍ਮਿ:
 ਮਿਧਤੇ - [ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦] ਚੋਲਕਯੋ [ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦] ਚੋਲਕਯੋ ੯੯੦.

෦෩. यस्य - යමෙකුට විපාදි විපාද: න - විපතේ දී කනගාටුවක් නොමැති ද,
 सम्पादि - සම්පන්නියෙහි हर्ष: न - සතුටක් නොමැති ද, रणे - යුද්ධයෙහි
 भीरुत्वम् - බියගුළුකමක් නොමැති ද, भुवनत्रयतिलकं तं सुतं - තුන්ලොවට
 තිලකයක් වැනි වූ ඒ පුත්‍රයා जननी - මව් තොමෝ विरलं जनयति - විරල
 ව උපදවන්නී ය.

෦෪. यदि - ඉදින් य: - යමෙක් भये वा हर्षे वा सम्प्राप्ते - බියක් හෝ සතුටක්
 පැමිණි විට ද विमशयित् - විමසුම්ශීලී වන්නේ ද, वेगात् - ආවේග
 යෙන් कृत्यं न कुरुते - කටයුතු නොකරන්නේ ද, स: सन्तापं न आप्नुयात्
 - හෙතෙම පසුකැවිල්ලට නොපැමිණේ.

෦෫. य: - යමෙක් भूभुजाम् च देवानाम् च पुर: - රජුගේ ද දෙවියන්ගේ ද
 ඉදිරිපිට स्वल्पं अपि - සුළු [හෝ] असत्यं वदति - අසත්‍යයක් [බොරුවක්]
 පවසන්නේ ද, स: सुमहान् अपि - හෙතෙම ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨයකු වූයේ නමුත්
 द्रुतं विनश्येत् - වහා විනාශයට යන්නේ ය.

දුරවබෝධ පද, පයභාය පද හා ශබ්ද නිර්වචන

मृत्यु:	- සේවකයා (दास / गोप्यक/ चेट/ निज्य/ किङ्कर/ दासेर)
नियोक्तव्या: (नी/युज्‌ අව්‍ය කෘ.)	- යෙදවිය යුත්තාහ.
पैशुन्यं	- කේලම/ පිසුණු බස
विषाद:	- කළකිරීම/ නොඇල්ම
हर्ष:	- (පුං.) සතුට (मुद्/ प्रीति/ प्रमोद/ आमोद/ सम्मद/ आनन्द/सुख)
भूभुज:	- රජු (राज/ पार्थिव/ नृप/ भूप/ मक्षित्/ भूभृत्/ राजन्)
पुर:	- ඉදිරිපිට
सुमहान्	- ඉතා මහත්/ විශාල
द्रुतं	- වහා (शीघ्र / त्वरित / क्षिप्र / सत्वर/ तूर्ण / अविलम्बित / आशु)

එකෙනාපි කුචුක්ෂෙණ කොටරස්තෙඛෙඛා වාහිනා ।

දහ්‍යතෙ තද්වනං සර්වං කුපුත්‍රෙණ කුලං යතා ॥෧෧ ॥ (තත්+වනං)

විෂාදප්‍යමූර්තං ග්‍රාහ්‍යමමෙඛ්‍යාදාපි කාඤ්ඤනම් । (විෂාත්+අපි+අමූර්තං /ග්‍රාහ්‍යම් +අමෙඛ්‍යාත් +අපි)

නීචාදප්‍යුත්තමා විඛ්‍යා ස්ත්‍රීරත්ඛ්‍යං දුෂ්කුලාදාපි ॥෧෨ ॥

උත්සවෙ ව්‍යසනෙ චෛව දුර්ඛික්ෂෙ ශත්‍රුවිග්‍රහෙ ।

රාජද්වාරෙ ශ්‍යශනෙ ච යස්තිෂ්ඨති ස වාඛ්‍යව: ॥෧෩ ॥ (ය:++තිෂ්ඨති)

න විශ්වසෙද්විශ්වස්තං මිත්‍රාඤ්ඤාපි න විශ්වසෙත් ।

කදාචිත් කුපිතං මිත්‍රං සර්වදොෂං ප්‍රකාශයෙත් ॥෧෪ ॥

කානීයාත් ප්‍රේෂණෙ මූර්තාඛ්‍යා වාඛ්‍යවාඛ්‍යා ව්‍යසනාගමෙ । (ව්‍යසන+ආගමෙ)

මිත්‍රාඤ්ඤාපදි කාලෙ ච මාර්‍යාඤ්ඤවිමඛ්‍යවක්ෂයෙ ॥෧෫ ॥

(චාණක්‍යශතකෙ ෧෪, ෧෫, ෧෭, ෨, ෨෧)

අර්ථ පරිවර්තනය

෧෧. එකෙනාපි කුචුක්ෂෙණ - එක් අයහපත් ගසක් හේතුකොටගෙන කොටරස්තෙඛෙඛා වාහිනා - [එහි] බෙහෙවින් හටගත් ගින්නකින් තත් සර්ව වනං දහ්‍යතෙ - ඒ මුල වනය ම දැවේ. කුපුත්‍රෙණ කුලං යතා - නරක පුත්‍රයකු ඇති පවුල යම්සේ ද [එසේ ම ය.]

෧෨. විෂාත් අපි - විෂයෙන් වුවත් අමූර්තං - අමාතය [ද], අමෙඛ්‍යාත් අපි - අපිරිසිදු දෙයින් වුවත් කාඤ්ඤනම් - රත්රන් [ද] නීචාත් අපි - [එමෙන් ම] පහත් කුලයකුගෙන් වුවත් උත්තමා විඛ්‍යා - උන්නම වූ ශාස්ත්‍ර [ද], දුෂ්කුලාත් අපි - අයහපත් කුලයෙන් වුවත් ස්ත්‍රීරත්ඛ්‍යං ග්‍රාහ්‍යම් - ස්ත්‍රී රත්නය [ද] ගතයුතු ය.

03. उत्सवे च व्यसने च - උත්සවයෙහි ද කරදරයෙහි ද දුර්විකේ ජාත්‍රවිග්‍රහේ ජ - දුර්විකේයෙහි ද සතුරු ආරවුල් අවස්ථාවෙහි ද රාජධාරී ජ ශ්‍යශ්‍යෙ ජ - [එසේ ම] රජ දොරටුවෙහි ද සොහොනෙහි ද ය: තිඝ්‍යති - යමෙක් [අත් නොහැර එක් ව] සිටී නම් ස: ආ වාන්ධව: - ඔහු ම [නියම] නැයා යි.
04. अविश्वस्तं च - අවිශ්වාසවන්තයා ද න විශ්වසෙත් - [කිසිවිට] විශ්වාස නොකළ යුතු ය. मित्रं अपि भिक्षुरात्रं न विश्वसेत् - [සෑම අතින් ම] විශ්වාස නොකළ යුතු ය. कदाचित् - කිසියම් කලෙක කුපිතං මිත්‍රං - කිපුණු වූ මිතුරා सर्वदोषं प्रकाशयेत् - සියලු වැරදි හෙළිකරන්නේ ය. [එබැවිනි.]
05. प्रेषणे - පණිවුඩ යැවීමෙහි භූතාන් ජ - සේවකයෝ ද, ව්‍යසන ආගමේ - විනාශ [රෝගාදි]යක් පැමිණි විට දී වාන්ධවෑන් ජ - නැයෝ ද, ආපාදි කාලේ මිත්‍රං ජ - විපතේදී මිතුරා ද, විභවක්ෂ්‍යේ භාර්‍යා ජ - සම්පත් නැති [දුප්පත්] වූ කල්හි බිරිඳ ද ජානීයාත් - [ඔවුන්ගේ හැසිරීමෙන් කෙබඳු දැයි මනාව] දැන ගන්න.

දුරවබෝධ පද, පයභාස පද හා ශබ්ද නිර්වචන

कोटर (පුං. නපුං.)	- බෙනය වූක්-ස්ථිතගහරම්. වූක්ස්කන්ධාදිස්ථිතගහරේ. (ශබ්දකල්පද්‍රුමේ । වාචස්පතියෙ)
अमृतं	- අමෘතය
काञ्चनम्	- රත්තරං
शत्रुविग्रहे	- සතුරු උපද්‍රවයකදී (සජ්තම් විභක්ති)
विभ्रवक्ष्ये	- සම්පත් විනාශයේ දී (සජ්තම් විභක්ති)

अस्ति कस्मिंश्चिद्वनप्रदेशे नानाजलचरसनाथं महत्सरः । तत्र च कृताश्रयो बक
 एको वृद्धभावमुपागतो मत्स्यान्व्यापादयितुमसमर्थः । ततश्च क्षुत्क्षामकण्ठः सरस्तीर
 उपविष्टो मुक्ताफलप्रकरसदृशैरश्रुप्रवाहैर्धरातलमभिषिञ्चन् रुरोद । एकः कुलीरको
 नानाजलचरसमेतः समेत्य तस्य दुःखेन दुःखितः सादरमिदमूचे- ‘माम! किमद्य
 त्वया नाहारवृत्तिरनुष्ठीयते?, केवलमश्रुपूर्णनेत्राभ्यां सनिःश्वासेन स्थीयते?’ । स
 आह- ‘वत्स! सत्यमुपलक्षितं भवता, मया हि मत्स्यादनं प्रति परमवैराग्यता साम्प्रतं
 प्रायोपवेशनं कृतम्, तेनाहं समीपागतानपि मत्स्यान् भक्षयामि ।’ कुलीरकस्तच्छ्रुत्वा
 प्राह- ‘माम! किं तद्वैराग्यकारणम्?’ । स प्राह- ‘‘वत्स! अहमस्मिन्सरसि जातो वृद्धिं
 गतश्च । तन्मयैतच्छ्रुतं यद्वादशवार्षिक्यनावृष्टिः संपद्यते लग्ना ।’ कुलीरक आह-
 ‘कस्मात्तच्छ्रुतम्?’ बक आह- दैवज्ञमुखात् ।

तदेतत्सरः स्वल्पतोयं वर्तते, शीघ्रं शोषं यास्यति । अस्मिञ्छुष्के यैः सहाहं वृद्धिं गतः, सदैव क्रीडितश्च, ते सर्वे तोयाभावान्नाशं यास्यन्ति । तत्तेषां वियोगं द्रष्टुमहमसमर्थः । तेनैतत्प्रायोपवेशनं कृतम् । साम्प्रतं सर्वेषां स्वल्पजलाशयानां जलचरा गुरुजलाशयेषु स्वस्वजनैर्नीयन्ते । केचिच्च मकरगोधाशिशुमारजलहस्तिप्रभृतयः स्वयमेव गच्छन्ति । अत्र पुनः सरसि ये जलचरास्ते निश्चिन्ताः सन्ति । तेनाहं विशेषाद्रोदिमि यद्वीजशेषमात्रमप्यत्र नोद्धरिष्यति । ततः स तदाकर्णान्येषामपि जलचराणां तत्तस्य वचनं निवेदयामास । अथ ते सर्वे भयत्रस्तमनसो मत्स्यकच्छपप्रभृतयस्तमभ्युपेत्य पप्रच्छुः- ‘माम्! अस्ति कश्चिदुपायो येनास्माकं रक्षा भवति?’ । बक आह- ‘अस्त्यस्य जलाशयस्य नातिदूरे प्रभूतजलसनाथ सरः पद्मिनीषण्डमण्डितं यच्चतुर्विंशत्यपि वर्षाणामवृष्ट्या न शोषमेष्यति । तद्यदि मम पृष्ठं कश्चिदारोहति तदहं तं तत्र नयामि ।

अथ ते तत्र विश्वासमापन्नाः तात, मातुल, भ्रातः ! इति ब्रुवाणाः अहं पूर्वमहं पूर्वम् इति समन्तात्परितस्थुः । सोऽपि दुष्टाशयः क्रमेण तान्पृष्ठ आरोप्य जलाशयस्य नातिदूरे शिलां समासाद्य तस्यामाक्षिप्य स्वेच्छया भक्षयित्वा भूयोऽपि जलाशयं समासाद्य जलचराणां मिथ्यावार्तासन्देशकैर्मनांसि रञ्जयन्नित्यमेवाहारवृत्तिमकरोत् । अन्यस्मिन्दिने च कुलीरकेणोक्तः - माम् ! मया सह ते प्रथमः स्नेहसम्भाषः सञ्जातः, तत्किं मां परित्यज्यान्नयसि तस्मादद्य मे प्राणत्राणं कुरु । तदाकर्ण्य सोऽपि दुष्टाशय-श्चिन्तितवान् - निर्विण्णोऽहं मत्स्यमांसादनेन, तदद्यैनं कुलीरकं व्यञ्जनस्थाने करोमि । इति विचिन्त्य तं पृष्ठे समारोप्य तां वध्यशिलामुद्दिश्य प्रस्थितः ।

कुलीरकोऽपि दूरादेवास्थिपर्वतं शिलाश्रयमवलोक्य मत्स्यास्थीनि परिज्ञाय तमपृच्छत । माम् ! कियदूरे स जलाशयः? मदीयभारेणातिश्रान्तस्त्वम् । तत्कथय ? सोऽपि मन्दधीर्जलचरोऽयं स्थले न प्रभवतीति मत्वा सस्मितमिदमाह - कुलीरक कृतोऽन्यो जलाशयः? मम प्राणयात्रेयम् । तस्मात्स्मर्यतामात्मनोऽभीष्टदेवता । त्वामप्यस्यां शिलायां निक्षिप्य भक्षयिष्यामि । इत्युक्तवती तस्मिन् स्ववदनदंशद्वयेन मृणालनालधवलायां मृदुग्रीवायां स गृहीतो मृतश्च ।

अथ स तां बकग्रीवां समादाय शनैः शनैस्तज्जलाशयमाससाद । ततः सर्वैरिव जलचरैः पृष्ठः- भोः कुलीरक ! किंनिवृत्तस्त्वम् ? स ते मातुलोऽपि नायतः ? तत्किं चिरयति ? वयं सर्वे सोत्सुकाः कृतेक्षणास्तिष्ठामः । एवं तैरभिहिते कुलीरकोऽपि

विहस्योवाच- मूर्खाः ! सर्वे जलचरास्तेन मिथ्यावादिना वञ्चयित्वा नातिदूरे शिलातले प्रक्षिप्य भक्षिताः । तन्ममायुःशेषतया तस्य विश्वासघातकस्याभिप्रायं ज्ञात्वा ग्रीवेय-मानीता तदलं सम्भ्रमेण, अधुना सर्वजलचराणां क्षेमं भविष्यति ।

(पञ्चतन्त्रके मित्रभेदे कथा ०७)

७६ वि००८७७

[बक-कर्कटक-कथा]

अस्ति कस्मश्चित्+वनप्रदेशे नानाजलचरसनाथम्+ महत्सरः । तत्र च कृताश्रयः+ बक एकः+ वृद्धभावम्+उपागतः+ मत्स्यान्+व्यापादयतिम्+असमर्थः ।

ततः+च कृषुत्क्षामकण्ठः सरस्तीरे+ उपवर्षितः+

मुक्ताफलप्रकरसदृशैः+अशुप्रवाहैः+धरातलम्+अभषिञ्चन् उरोद । एकः कुलीरकः+ नानाजलचरसमेतः समेत्य तस्य दुःखेन दुःखतिः सादरम्+इदम्+ऊचे -”माम् ! कम्+अद्य त्वया न+आहारवृत्तिः+अनुष्ठीयते? केवलम्+अशुप्रणनेत्राभ्याम्+ सन्निःश्वासेन स्थीयते ?”

सः+ आह- ”वत्स ! सत्यम्+उपलक्ष्यतिम्+ भवता, मया ह्मिन्स्यादनम्+ प्रतपिरमवैराग्यता साम्प्रतम्+ प्रायोपवेशनम्+ कृतम्, तेन+अहम्+ समीपागतान्+अपि मत्स्यान्+न भक्षयामि ।”कुलीरकः+तत्+शुत्वा प्राह - ”माम् ! कम्+ तत्+वैराग्यकारणम् ?” सः+ प्राह- ”वत्स ! अहम्+अस्मिन्+सरसि जातः+ वृद्धमि+ गतः+च । तत्+मया+एतत्+शुतम्+ यत्+द्वादशवार्षिकी+अनावृष्टिः सम्पत्स्यते लग्ना ।”कुलीरकः+ आह-”कस्मात्+तत्+शुतम् ?”बकः+ आह-”दैवज्जमुखात् । एषः शनैः+चरः+ हरोहणीसकटम्+ भित्त्वा भौमम्+ शुक्रम्+ च प्रयास्यति । उक्तम्+च वराहमहिरिण -

तत्+एतत्+सरः स्वल्पतोयम्+ वर्तते, शीघ्रम्+ शोषम्+ यास्यति । अस्मिन्+शुष्के यैः सह+अहम्+ वृद्धमि+ गतः, सदा+एव क्रीडतिः+च ते सर्वे तोयाभावात्+नाशम्+ यास्यन्ति; तत्+तेषाम्+ वथिगम्+ द्रष्टुम्+अहम्+असमर्थः । तेन+एतत्+प्रायोपवेशनम्+ कृतम् । साम्प्रतम्+ सर्वेषाम्+ स्वल्पजलाशयानाम्+ जलचराः+ गुरुजलाशयेषु स्वस्वजनैः+नीयन्ते । केचित्+च मकरगोधाशिशुमारजलहस्तपिरभृतयः स्वयम्+एव गच्छन्ति । अत्र पुनः सरसि जलचराः+ते नश्चिन्ताः सन्ति । तेन+अहम्+ वशिषात्+रोदमि यत्+बीजशेषमात्रम्+अपि+अत्र न+उद्धरिष्यति ।”

ततः सः+ तत्+आकर्णयान्+एषाम्+अपि जलचराणाम्+ तत्+तस्य वचनम्+ नविदयामास । अथ ते सर्वे भयत्रस्तमनसः+ मत्स्यकच्छपप्रभृतयः+तम्+अभ्युपेत्य पप्रच्छुः - ”माम् ! अस्ति कश्चित्+उपायः+ येन+अस्माकम्+ रक्षा भवति ?

बकः+ आह - ”अस्ति+अस्य जलाशयस्य न+अतिदूरे प्रभूतजलसनाथ सरः । पद्मनीखण्डमण्डतिम्+ यत्+चतुर्वशित्+अपि वर्षाणाम्+अवृष्ट्या न शोषम्+एष्यति । तत्+यदि मम पृष्ठम्+ कश्चित्+आरोहति तत्+अहम्+ तम्+ तत्र नयामि ।”

වුද්ධභාවම් උපාගත: - මහලු බවට පැමිණියේ මත්ස්‍යාන් ව්‍යාපාදයිතුම් - මසුන්
 මරන්නට අසමර්‍ය: - අසමර්ථ විය. තත: ජ - එබැවින් ඡුත්කෂාමකණ්ඨ: -
 බඩසයින් වියැළිණ ගෙළ ඇති [උග්] සරස්තීරි උපවිෂ්ඨ: - විල් ඉවුරෙහි සිටියේ
 මුක්තාආලප්‍රකරසඳුරූ: අශ්‍රුප්‍රවාහි: - මුතු ඇට රැසක් සේ කඳුළු ධාරාවකින්
 ධරාතලම් අභිෂිඤ්ණ - මිහිතලය තෙමමින් රුරොද - හැඩුවේ ය. ආක: කුලීරක:
 - එක් කකුළුවෙක් නානාජලචරසමෙත: - නොයෙක් මත්ස්‍යයන් සමග සමෙත්‍ය
 - එළෙඹු තස්‍ය දු:භ්‍වෙන දු:භ්‍විත: - ඔහුගේ දුකින් දුක්වූයේ සාදරම් - ආදර සහිත
 ව ඉදම් උච්ඡෙ - මෙය කීවේ ය. ‘මාම! - මාමේ ! අද්‍ය ත්‍වයා - අද නුඹ විසින්
 කිං - කුමක් හෙයින් ආහාරවුත්ති: න අනුභීයතේ?, - ආහාර ගැනීම සිදුකරනු නො
 ලැබේ ද? කේවලම් - හුදෙක් අශ්‍රුපූර්ණත්‍රාභ්‍යාං - කඳුළු පිරි දෙනෙතින් යුතු ව
 සනි:ශ්‍වාසෙන ස්ථීයතේ?’ - උහුල්ලමින් සිටින්නේ ද? ස: ආහ - හෙතෙම කීවේය.
 ‘වත්ස! - දරුව! භවතා සත්‍යම් උපලක්ෂිතම් - නුඹ විසින් සත්‍යයක් ම දක්නා ලදී.
 මයා හි - මා විසින් වනාහි මත්ස්‍යාදන් ප්‍රති - මසුන් කැමෙහි පරමවේරාග්‍යතා -
 දැඩි නො ඇලීම හේතුවෙන් සාම්ප්‍රතං - දැන් ප්‍රායෝග්‍යවේෂණං කූතම් - උපවාසයක්
 කරන ලදී. තෙන අහං - එහෙයින් මම සමීපාගතාන් මත්ස්‍යාන් අපි - සමීපයට
 පැමිණි මසුන්වත් න භක්ෂ්‍යාමි - නොකමි. තත් ශ්‍රුත්වා කුලීරක: ප්‍රාහ - එය අසා
 කකුළුවා කීය. ‘මාම! තත් වේරාග්‍යකාරණං කිම්? - මාමේ ඒ විරාගයට හේතු වූ
 කාරණය කුමක්ද? ස: ප්‍රාහ - හෙතෙම කීය. “වත්ස! - “දරුව අහම් - මම අස්මිණ
 සරසි - මේ විලෙහි ජාත: ජ වුද්ධිං ගත: ජ ” - උපන්නේ ද වැඩිමට ගියේ ද
 වෙමි.” තත් මයා - ඒ මා විසින් ද්‍වාදශවාර්ෂිකී ලග්නා - දොළොස් වසක් මුළුල්ලෙහි
 ලැගුණු අනාවෘෂ්ඨි: සම්පද්‍රුතේ - වැසි නැති බවක් [නියඟයක්] හටගන්නේ ය. යත්
 ආතත් - යන යමක් වේ ද මෙය මයා ශ්‍රුතම් - මා විසින් අසන ලදී. කුලීරක:
 ආහ - කුලීරකයා කීවේය. ‘කස්මාත් තත් ශ්‍රුතම්?’ - කවරෙකුගෙන් එය අසන
 ලද ද? වක: ආහ - කොකා කීය. දේවජ්‍යාමුඛාත් - දෙවඥයකුගේ මුවිනි.

තත් - එහෙයින් ආතත් සර: - මේ විල ස්වල්පතොයං වර්තේ, - අල්ප දිය
 ඇත්තේ වෙයි. ශීඝ්‍රං ශොෂං යාස්‍යති - ඉක්මනින් ම වියළීමට යන්නේ ය.
 අස්මිණ ශුෂ්කේ - මේ විල වියලුණු කල්හි, ජය: සහ - යම් කෙනෙකුත් සමග
 අහං වුද්ධිං ගත: ජ, - මම වැඩුණි ද, සදා ආ - සැම කල්හි ම ක්‍රීඩිත:

ජ, - ක්‍රීඩා කළෙමි ද් ටෙ සර්වේ - ඒ සියල්ලෝ ටොය් අභාවාත් - ජලය නොමැති
 බැවින් ඛාශ් යාසිනි - විනාශයට යන්නාහ. තත් අහ් - එබැවින් මම ටෙආ
 විග්ගං - ඔවුන්ගේ වෙන්වීම ද්‍රණ්‍ය් අසමර්ථ: - දැකීමට නො සමත් වූයේ ඈ
 තත් ට්‍රායොපවේශනං ක්‍රතම් - මේ උපවාසය කරන ලදී. සාම්ප්‍රතං - දැන් [වනාහි]
 ස්වල්පජලාශායානාං - අල්ප දිය ඇති ජලාශයවල සර්වේආං ජලච්ඡා: - සියලු දියවැසි
 සත්ත්වයෝ ස්වස්වජනේ: - තම තම ඤාති ජනයන් විසින් ගුරුජලාශයෙහි ඛිනිනි -
 මහත් වූ ජලාශයයන් වෙත ගෙනයනු ලැබෙත්. මකර-ගොඨා-කිංචල්-තල්මස් ආදි කොට ඇති කේචිත් - ඇතැම්හු
 ස්වයං ඈව් ගච්ඡති - තුමු ම යති. ටුන: අත්‍ර සරසි - නැවත මේ විලෙහි ටෙ
 ජලච්ඡා: - ඇතැම් ජලවර ට්‍රාණිහු වෙත් ද, ටෙ - ඔවුහු ඛිනිනිනි: සති - සිතිමි
 රහිත වූවෝ වෙත්. යත් - යම් හෙයකින් අත්‍ර - මෙහි ඛිනිනිශෙඛාත්‍රම් අටි -
 ඛිත්තරයක් පමණකුදු න උද්ධරිච්ඡාති - නොමිදෙන්නේ ය. ටෙන අහ් විශේෂාත්
 රොදිමි - එහෙයින් මම වෙසෙසින් හඬමි. තත්: ස: - අනතුරුව ඔහු [කකුළුවා]
 තත් ආකර්ණ් - එය අසා අනිච්ඡාං ජලච්ඡාං අටි - අන් දියවැසි සත්ත්වයන්ටත්
 තසි තත් වචනං - ඔහුගේ [කොකාගේ] ඒ වචනය ඛිවේදයාමාස - දැන්වි ය.
 අථ - ඉක්බිති මත්සි-කච්ඡප ට්‍රාණි: - මසුන් කැසුබවත් ආදි කොට ඇති
 ටෙ සර්වේ - ඒ සියල්ලෝ ඛිත්තරස්තමනස: - ඛියෙන් තැතිගත් සිත් ඇත්තාහු තම
 අඛිටෙත් - ඔහු වෙත එළෙඹ ට්‍රාණි: - විවාළහ. ‘මාම! - මාමේ! ටෙන අස්මාකං
 රක්ෂා ඛවති - යම් කරුණකින් අපගේ ආරක්ෂාව වන්නේ ද? කච්ඡිත් ට්‍රාය:
 අස්ති? - [එබඳු] කිසියම් උපායයක් තිබේ ද? වක: අඬ - කොකා කිය. ‘අසි
 ජලාශයසි නාතිදූරේ - මේ ජලාශයට හුදුරින් [ඇති] යත් - යම් විලක් වර්ෂාං
 චතුර්විශ්ටා අටි - අවුරුදු සූචිස්සත් වුවත් අවුරුදු - වැසි නොවැටුණ ද ශොෂම් න
 ඈච්ඡාති, - විසළීමට නොයන්නේ ද [එබඳු] ට්‍රාණිනිශෙඛාත්‍රමං - නෙළුම් මල්
 සමූහයෙන් බබළන්නා වූ ට්‍රාණිනිශෙඛාත්‍රමං සර: අස්ති - බොහෝ ජලයෙන්
 යුක්ත වූ විලක් ඇත. තත් - එබැවින් යදි - ඉදින් කච්ඡිත් මම ට්‍රාණි අරොහති -
 කිසිවෙක් මගේ පිටට නැගේ ද තත් අහ් - එකල මම ටං තත්‍ර නයාමි - ඔහු
 එහි ගෙනයමි.

අභ්‍යන්තර - එක්කිනි ඒ මත්ස්‍යයෝ තත්‍ර විශ්වාසමාපන්නා: - ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසයට පැමිණියාහු තාත්! මාතූල! මුත්ත: ! චිත්‍ර ව්‍යාප්තා: - පියාණෙනි! මාමේ! සෙතොයුරු! යැයි කියන්නාහු අහං පූර්වං අහං පූර්වං චිත්‍ර - මම මුලින් මම මුලින් යැයි [කියමින්] සමන්තාත් පරිත්ස්‍යු: - හත්පස සිටියහ. ස: දුෂ්‍යාය: අපි - ඒ දුෂ්ටයාත් ක්‍රමෙන - පිළිවෙලින් තාත්‍රූෂ්‍යෙ ආරොප්‍ය - ඔවුන් පිටෙහි නංවා ජලාශයෙහි නාතිදූරෙ - ජලාශයට නුදුරු තැනක වූ ශිලාං සමාසාද්‍ය - ගලක් වෙත පැමිණ තස්‍යාම් ආක්ෂිප්‍ය - එහි බහා ස්වෙච්ඡයා මක්ෂයිත්වා, - රිසි සේ අනුභව කොට මූය: අපි - නැවත ද ජලාශයං සමාසාද්‍ය - විලට පැමිණ මිත්‍යාචාර්‍යා-සන්දේශක: - බොරු වාර්තා නමැති පණිවුඩවලින් ජලචරාණාං මනාසි රන්‍යනං - ජලචාරීන්ගේ සිත් සතුටු කරමින් නිත්‍යම් ඒව - නිතර ම ආහාරවූත්තිම් අකරොත් - අහර කිසි කළේ ය.

අන්‍යස්මිනිදිනෙ ච [තව ද] වෙනත් දිනයක කුලීරකෙනෙහි උක්ත: - කකුළුවා විසින් කියන ලදී. මාම ! - මාමේ! මයා සහ - මා සමග තෙ - නුඹේ ප්‍රථම: ස්නෙහසම්බාස: සන්‍යාත:, - පළමු ආදර කථාව සිදුවිය. තත් කිං - එහෙයින් කුමක් නිසා මාං පරිත්‍යජ්‍ය - මා හැරදමා අන්‍යාන් නයාසි - වෙනවුන් [පමණක්] ගෙනයන්නෙහි ද? තස්‍යාත් අද්‍ය - එහෙයින් අද්‍ය මෙ ප්‍රාණත්‍රාණං කුරු - මාගේ දිවි රැකීම කරව. ස: අපි දුෂ්‍යාය: - ඒ දුෂ්ටයා ද තදාකර්ණ්‍ය චින්තතව්‍යාන් - එය අසා [මෙසේ] සිතී ය. අහං මත්ස්‍යමාංසාදනෙන, - මම මත්ස්‍ය මාංශ කෑමෙන් නිර්විණ්ණ: - කළකිරුණේ වෙමි. තත් අද්‍ය - එහෙයින් අද්‍ය ඒවං කුලීරකං - මේ කකුළුවා ව්‍යන්තරස්ථානෙ ක්‍රොමි - ව්‍යාඤ්ඡනස්ථාන [රැවටීම] කරමි. චිත්‍ර විචින්ත්‍ය - මෙසේ කල්පනා කොට තං පූෂ්‍යෙ සමාරොප්‍ය - ඔහු පිටෙහි නංවාගෙන තාං වඤ්චාශිලාම් උදිෂ්‍ය - ඒ වධක ගල්කලාව වෙත ප්‍රස්ථිත: - පිටත් විය.

කුලීරක: අපි - කකුළුවා ද ශිලාශ්‍රයම් - ගල ඇසුරුකොට පවතින අස්ථිපර්වතං - අස්ථිපර්වතය දූරාත් ඒව අවලෝක්‍ය - දුරදී ම දැක මත්ස්‍යාස්ථිනි පරික්ෂාය - මසුන්ගේ ඇට යැයි දැන තම් අපූරුත - ඔහු විමසීය. මාම ! ස: ජලාශය: ක්‍රියත් දූරෙ ? - මාමේ! ඒ විල කෙතෙක් දුර ද? ත්වම් මදීයමාරෙන - නුඹ මගේ බරින් අතිශ්‍රාන්ත: - ඉතා විඩාවට පැමිණියෙහි ය. තත් කත්‍ය ? - එහෙයින් කියව. මන්දග්‍රී: ස: අපි - මෝඩ වූ හෙතෙමේ [කොකා] ද

अयं जलचरः - මේ ජලචරයා स्थले न प्रभवति इति मत्वा - ගොඩබිමෙහි නොසමනෙකැයි සිතා सस्मितम् - සිනාසහිත ව इदम् आह - මෙය කිය. कुलीरक - කකුළුව अन्यः जलाशयः कृतः? - අන් ජලාශයක් කොහි ද? इयं मम प्राणयात्रा - මේ මාගේ ජීවනෝපාය යි. तस्मात् - එහෙයින් आत्मनः अभीष्टदेवता - තමාගේ ඉෂ්ටදේවතාවා स्मर्यताम् - සිහිකරනු ලැබේවා. त्वाम् अपि - තා ද अस्यां शिलायां निक्षिप्य - මේ ගලෙහි බහා भक्षयिष्यामि - කන්නෙමි. तस्मिन् इति उक्तवती - ඒ කොකා මෙසේ කී කල්හි स्ववदनदंशद्वयेन - [ඒ කකුළුවා විසින්] සිය මුවෙහි ඇති දළ දෙකෙන් मृणालनालधवलायां मृदुग्रीवायां - නෙළුම් දණ්ඩක් සේ සුදු වූ මොළොක් ගෙලෙහි सः गृहीतः मृतः च - ගන්නා ලද්දේ මළේ ද විය.

अथ सः - අනතුරුව හෙනම तां बकग्रीवां समादाय - ඒ කොකාගේ ගෙළ රැගෙන शनैः शनैः - සෙමෙන් සෙමෙන් तत् जलाशयम् आससाद - ඒ ජලාශයට පැමිණියේ ය. ततः - ඉක්බිති सर्वैः इव जलचरैः - සියලු ජලචාරීන් විසින් पृष्ठः - විමසන ලදී. भोः कुलीरक ! - පින්වත් කකුළුව, त्वम् किं निवृत्तः? - නුඹ කුමක් නිසා පෙරළා ආයෙහි ද? सः ते मातुलः अपि नायतः ? - ඒ මාමා නො ආයේ ද? तत् - එහෙයින් किं चिरयति ? - කුමකට ප්‍රමාද වන්නේ ද? वयं सर्वे - අපි සියලු දෙන सोत्सुकाः - [ගමනට] සූදානම් වූවෝ कृतेक्षणाः तिष्ठामः - අවස්ථාව එන තෙක් සිටිමු. तैः एवं अभिहिते - ඔවුන් විසින් මෙසේ කී කල්හි कुलीरकः अपि - කකුළුවා ද विहस्य उवाच - සිනාසී කීවේ ය. तेन मिथ्यावादिना - ඒ බොරු කියන්නා විසින් मूर्खाः ! सर्वे जलचराः - මොවු වූ සියලු දියවැසි ප්‍රාණීහු वञ्चयित्वा - වංචා කොට नातिदूरे शिलातले - නුදුරු තැනෙක්හි වූ ගල්තලාවෙහි प्रक्षिप्य - බහා भक्षिताः - කන ලදහ. तत् - එහෙයින් मम आयुः - මාගේ ආයුෂ්‍ය शेषतया - ඉතිරි ව ඇති බැවින් तस्य विश्वासघातकस्य - ඒ විශ්වාස ඝාතකයාගේ अभिप्रायं ज्ञात्वा - අදහස දැන इयम् ग्रीवा आनीता - [ඔහුගේ] මේ ගෙළ ගෙන එන ලද්දේ ය. तत् - එහෙයින් सम्भ्रमेण अलम् - බියෙන් කම් නැත. अधुना - දැන් सर्वजलचराणां क्षेमं - සියලු දියවැසි සතුන්ගේ බියරහිත බව भविष्यति - වන්නේ ය.

- භූත්කෂාමකණ්ඨ:** - කුසගින්න නිසා වියළිණ ගෙළ ඇති, (කෂ්‍යාය කෂාම:=
කෂ්‍යන්කෂාම: කණ්ඨ: යස්‍ය ස: කෂ්‍යන්කෂාමකණ්ඨ:)
- රුරොද** - හැඬුවේ ය. $\sqrt{\text{රුද්}}$ ලිට්.පර.ප්‍ර.ඵ.
- ප්‍රායොපවේෂණං** - අනුහව නොකර සිටීමෙන් පණ අනහැරීමේ අදහස
(ප්‍රාය: උපවේශනම් - ප්‍රායොපවේශනම්)
- පඤ්චිනීෂණ්ඩ:** - නෙළුම් සමූහය, ෂණ්ඩ: - (පුං.) (පද්මකුසුමාදිසමූහ:)
- මාණ්ඩත** - ශෝභමාන (ප්‍රසාධිත/ අලංකෘත/ භූෂිත/ පරිෂ්කෘත/ ප්‍රසිද්ධ)
- මිත්‍යාචාර්තා** - බොරු පණිවුඩ, (මිථ්‍යාය යුක්තා: චාර්තා: - මිථ්‍යාචාර්තා)
- අභීෂ්ට** - කැමති, ප්‍රිය, විශ්වාසවන්ත (අභීෂිත/ හූය/ දායිත/
වල්ලභ/ ප්‍රිය)